

Informacja dla podmiotów kontrolowanych o kryteriach jakimi inspektorzy WIOŚ kierują się dokonując oceny podczas kontroli

A . PODMIOTY KONTROLOWANE PO RAZ PIERWSZY

W przypadku podmiotów kontrolowanych przez WIOŚ po raz pierwszy, pod warunkiem, że kontrola nie jest przeprowadzana na wniosek stron (osoby prywatnej, samorządu, czy innej instytucji, bądź podmiotu, kiedy wyraźnie wskazana jest przyczyna dla której wnioskodawca wnosi o przeprowadzenie kontroli) obowiązują następujące kryteria:

1. Położenie zakładu/podmiotu kontrolowanego – jego lokalizacja.
2. Ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w wyniku prowadzonej działalności.
3. Rodzaj przedsięwzięcia bądź instalacji, którą podmiot użytkuje.
4. Wyposażenie w instalacje chroniące środowisko oraz sposób ich eksploatacji.
5. Ocena wypełniania wymagań ochrony środowiska wynikająca z przepisów takich jak: prawo ochrony środowiska, ustawa o odpadach, ustawa prawo wodne oraz inne ustawy szczegółowe (np. ustawa o sprzęcie elektrycznym i elektronicznym) oraz przepisy wykonawcze do w.w ustaw.
6. Zakładowe zarządzanie środowiskowe.

Ad 1.

Fundamentalne znaczenie w pierwszej ocenie kontrolowanego podmiotu ma jego lokalizacja.

Ocenia się tutaj czy położenie podmiotu jest zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, czy też nie jest zgodne.

Ocenie podlega również charakter sąsiedztwa zakładu, szczególnie z zabudowaniami mieszkalnymi, miejscami stałego, bądź czasowego przebywania ludzi (przedszkola, szkoły, domy pomocy społecznej, szpitale itp.).

Usytuowanie podmiotu względem obszarów chronionych przyrodniczo (parki narodowe, krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000).

W zależności od tych kryteriów ocenia się „wrażliwość” lokalizacji podmiotu kontrolowanego.

Od „bardzo wrażliwej” kiedy kontrolowany podmiot znajduje się w obszarach takich jak: uzdrowiska, obszary chronione przyrodniczo, tereny zabudowy mieszkaniowej, tereny stałego bądź czasowego przebywania ludzi, tereny rekreacyjno wypoczynkowe, tereny bezpośrednio przylegające do wód powierzchniowych stojących.

Poprzez „wrażliwą” kiedy podmiot kontrolowany jest zlokalizowany w obszarze najwyższej lub wysokiej ochrony głównych zbiorników wód podziemnych, wód powierzchniowych

płynących (rzek i potoków), obszarów chronionego krajobrazu, zabytków kultury materialnej obszarów szczególnie narażonych na azotany.

Do lokalizacji „średnio wrażliwych” zaliczamy tereny zalesione i użytki rolne, do „mało wrażliwych” nieużytki i użytki kopalne, natomiast jako tereny „bardzo mało wrażliwe” określamy tereny przemysłowe i tereny komunikacyjne.

Kierując się tym kryterium oceny zwiększa się częstotliwość kontroli podmiotów zlokalizowanych w obszarze ocenianym jako „bardzo wrażliwe” i „wrażliwe”.

Ad 2

Tutaj ocenia się czy kontrolowany zakład/podmiot zaliczany jest do zakładów:

- o dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej – ocenia się, że działalność takich zakładów obciążona jest bardzo dużym ryzykiem,
- o zwiększonym ryzyku wystąpienia takiej awarii - ocenia się, że działalność takich zakładów obciążona jest dużym ryzykiem,
- zaliczanych do potencjalnych sprawców wystąpienia poważnej, zakładów, w których poważna awaria miała miejsce w przeciągu ostatnich 4 lat - ocenia się, że działalność takich zakładów obciążona jest średnim ryzykiem,
- zakładów produkcyjnych, baz lub stacji paliw innych niż w.w, ale w których wykorzystuje się substancje niebezpieczne - ocenia się, że działalność takich zakładów obciążona jest małym ryzykiem,
- do pozostałych zakładów - ocenia się, że działalność takich zakładów obciążona jest bardzo małym ryzykiem.

WIOŚ ewidencjonuje dokładnie zakłady, gdzie zagrożenia wystąpienia awarii przemysłowej występuje lub też te zakłady gdzie to ryzyko jest zwiększone. Posiada też rejestr potencjalnych sprawców takich awarii. Zakłady takie posiadają odpowiednie służby oraz odpowiednie procedury. Częstotliwość kontroli w takich zakładach jest jednak większa, niż w zakładach gdzie ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w wyniku prowadzonej działalności jest małe.

Ad 3.

W tym przypadku do oceny rodzaju przedsięwzięcia czy instalacji służą następujące akty prawne:

1. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. (Dz. U. z 2014 roku poz.11169).

2. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 roku, poz. 71).

Instalacje mogące powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Wykaz instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości jest przez WIOŚ corocznie aktualizowany i znajduje się na stronie Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Krakowie.

<http://www.krakow.pios.gov.pl/>

Instalacje te, aby działać zgodnie z obowiązującym prawem, wymagają posiadania pozwolenia zintegrowanego.

Pozwolenie zintegrowane jest decyzją administracyjną wydaną przez Marszałka Województwa Małopolskiego, bądź przez właściwego terenowo (ze względu na lokalizację instalacji) starostę. Właściwość organu, wydającego pozwolenie zintegrowane reguluje zakwalifikowanie instalacji do przedsięwzięć wymienionych w § 2, bądź § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 roku, poz. 71). Jeśli wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego obejmuje instalację zaliczaną do przedsięwzięć wymienionych w § 2 organem właściwym jest Marszałek Województwa Małopolskiego, jeśli zaś instalacja zaliczana do przedsięwzięć wymienionych w § 3 organem właściwym jest właściwy terenowo (ze względu na lokalizację instalacji) starosta.

Pozwolenie zintegrowane w przypadku nowych instalacji powinno być wydane, na wniosek władającego instalacją, przed przystąpieniem do użytkowania instalacji. Eksploatacja instalacji bez pozwolenia skutkuje zamknięciem instalacji - Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję w trybie art. 365 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2013 roku, poz. 1232 z późn. zm).

Instalacje takie znajdują się pod specjalnym nadzorem WIOŚ i częstotliwość ich kontrolowania jest większa niż pozostałych.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Ustawodawca podzielił te przedsięwzięcia na dwa rodzaje:

Przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienione w § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 roku, poz. 71).

Przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienione w § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 roku, poz. 71).

Podział ten jest o tyle istotny, że dla przedsięwzięć wymienionych w § 2 na etapie ich lokalizacji, a następnie budowy, sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne. Inwestor planujący realizację takiego przedsięwzięcia do wniosku o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dołącza raport oddziaływania na środowisko.

Dla przedsięwzięć wymienionych w § 3 o potrzebie wykonania raportu decyduje organ samorządowy (wójt, burmistrz, prezydent miasta) po zasięgnięciu opinii terenowo właściwego inspektora sanitarnego oraz regionalnego dyrektora ochrony środowiska. W tym przypadku Inwestor planujący realizację takiego przedsięwzięcia do wniosku o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dołącza kartę charakterystyki przedsięwzięcia, a ostateczną decyzję o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ewentualnie o potrzebie wykonania raportu oddziaływania przed wydaniem tej decyzji podejmuje organ samorządowy

WIOŚ sprawdza do jakiej kategorii należy dane przedsięwzięcie i czy na etapie lokalizacji, wydawania pozwolenia na budowę, a następnie przystąpienia do użytkowania nie doszło do uchybień formalno-prawnych. Kiedy takie uchybienia miały miejsce, wtedy kierowany jest wniosek (do organów nadzoru budowlanego) o podjęcie stosownych działań.

Częstotliwość kontroli w podmiotach prowadzących instalacje zaliczane do przedsięwzięć wymienionych w § 2 jest większa, niż podmiotów wymienionych w § 3, bądź też nie ujętych w w.w rozporządzeniu .

Za każdym razem, w przypadku pierwszej kontroli WIOŚ sprawdzany jest stan formalno-prawny danej instalacji w aspekcie przepisów ustawy „Prawo budowlane”. Pierwszym, podstawowym dokumentem, który należy okazać kontrolującemu jest decyzja – pozwolenie na użytkowanie obiektu, ewentualnie zgłoszenie instalacji/obiektu do właściwego organu nadzoru budowlanego, jeśli taka decyzja nie była wymagana na etapie pozwolenia na budowę.

Ad 4.

Wyposażenie w instalacje chroniące środowisko oraz sposób ich eksploatacji.

WIOŚ sprawdza czy:

1. Dana instalacja musi posiadać urządzenia chroniące środowisko.

Wymóg wyposażenia w instalacje, bądź urządzenia chroniącego środowisko wynikają:

- z mocy prawa (np. wszystkie nowobudowane stacje paliw muszą być wyposażone w urządzenia ochrony atmosfery zapobiegające emisji węglowodorów podczas tankowania samochodów, czy napełniania zbiorników magazynowych),
- z decyzji na korzystanie ze środowiska (np. w decyzji pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza organ wydający pozwolenie umieszcza obowiązek wyposażenia instalacji w odpylacz, dopalacz itp., w decyzji pozwolenie wodno-prawne umieszcza obowiązek zainstalowania separatora, osadnika itp.)
- z dokumentacji technicznej i ruchowej urządzenia,
- z innych decyzji (np. z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach), bądź decyzji wójta, burmistrza lub prezydenta miasta wydanej w trybie art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2013 roku, poz. 1232 z późn. zm).

W przypadku, gdy brak jest urządzeń ochrony środowiska wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać użytkowanie takiej instalacji jeśli jej funkcjonowanie zagraża zdrowiu, życiu ludzi, bądź powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach.

2. Czy wyposażenie w instalacje chroniące środowisko jest wystarczające.

Po pierwsze badane jest czy zamontowane urządzenie jest zgodne z decyzjami, wymaganiami prawnymi, bądź dokumentacją techniczną, o której mowa powyżej. Kiedy wyposażenie nie jest zgodne z w.w warunkami może być wydana, tak jak w przypadku nr 1 decyzja o wstrzymaniu użytkowania instalacji.

Badane jest również (o ile istnieją możliwości pomiarowe), czy dotrzymane są, pomimo zastosowania innego urządzenia, warunki pozwolenia na korzystanie ze środowiska, bądź dopuszczalne standardy.

3. Czy urządzenia bądź instalacje chroniące środowisko są eksploatowane w sposób poprawny.

Badany jest, w trakcie kontroli, stan techniczny urządzenia, czy dane urządzenie jest konserwowane i przeglądane zgodnie ze specyfikacją techniczną, bądź wymogami prawa.

W przypadku uchybień podmiot może być ukarany karą grzywny (mandatem), bądź w przypadku poważnych nieprawidłowości, kierowany jest wniosek do sądu, bądź do organów ścigania.

Częstotliwość kontroli jest większa w zakładach, które nie posiadają, bądź nie wyposażają instalacji w urządzenia zgodne z wymaganiami.

W przypadku, gdy instalacje chroniące środowisko są eksploatowane w sposób nieprawidłowy przeprowadzane są kontrole sprawdzające, po wyznaczeniu terminu usunięcia nieprawidłowości.

Ad 5.

Ocena wypełniania wymagań ochrony środowiska wynikająca z przepisów ustaw podstawowych takich jak:

- ✓ z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2013 roku, poz. 1232 z późn. zm),
- ✓ z dnia 14 grudnia 2012 o odpadach (Dz U z 2013 roku, poz. 21 z późn. zm),
- ✓ z dnia 18 lipca 2001 roku prawo wodne (Dz U z 2015 roku, poz.469 z późn.zm.),

oraz przepisy wykonawcze do w.w ustaw, i innych przepisów szczegółowych np. ustawa o sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawa o bateriach i akumulatorach itp.

Ocenię podlegają podmioty, które winny posiadać pozwolenia/pozwolenie na korzystanie ze środowiska.

Jakie pozwolenia winien posiadać przedsiębiorca prowadzący instalację można sprawdzić na stronie:

http://archiwum.ekoportal.gov.pl/dla_przedsiębiorców_i_inwestorów/PoradnikDlaPrzedsiębiorców/inny/PO_0.html

1. Zakłady które nie posiadają wymaganego prawem pozwolenia/pozwoleń na korzystanie ze środowiska.

Dla takich podmiotów częstotliwość kontroli jest zwiększona i stosowane są wszystkie narzędzia prawne w celu zmuszenia podmiotu do uzyskania stosownych pozwoleń/pozwolenia.

Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w przypadku braku stosownego pozwolenia, wydać decyzję wstrzymującą użytkowanie instalacji, zgodnie z art. 367 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Może też, na wniosek zakładu, wyznaczyć termin uzyskania takiego pozwolenia, zgodnie z art. 367 ust. 2 z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Oprócz działań administracyjnych na podmioty działające bez wymaganego pozwolenia nakładane są grzywny i kary pieniężne.

Innym narzędziem prawnym, które powoduje, iż „opłaca się” posiadać pozwolenie jest fakt, że opłaty za gospodarcze korzystanie ze środowiska, które przedsiębiorca powinien wносить na konto Marszałka Województwa Małopolskiego, w przypadku

braku pozwolenia są podwyższane o 500% kwoty należnej. WIOŚ sprawdza prawidłowość naliczania takich opłat. W przypadku, gdy są naliczone w sposób nieprawidłowy zawiadamiany jest o tym fakcie Marszałek, który prowadzi postępowanie administracyjne w trybie ustaw karno-skarbowych.

Szczegóły związane z naliczaniem i wnoszeniem opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska znajdują się na stronie:

<http://bip.malopolska.pl/umwm/Article/get/id,850988.html>

2. Zakłady permanentnie przekraczające warunki posiadanego pozwolenia/pozwoleń na korzystanie ze środowiska.

Dla takich podmiotów częstotliwość kontroli jest zwiększona.

Oprócz wstrzymania użytkowania instalacji stosownie do przepisów zawartych w art. 367 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, nakładane są grzywny pieniężne oraz kary pieniężne za przekroczenie warunków pozwolenia/pozwoleń.

W takich przypadkach, jeśli przekroczenia są znaczące, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wystąpić do organu wydającego pozwolenie o cofnięcie pozwolenia, a w przypadku, gdy w wyniku takiej działalności nastąpią szkody w środowisku zawiadamia organy ścigania.

3. Zakłady sporadycznie przekraczające warunki posiadanego pozwolenia/pozwoleń na korzystanie ze środowiska.

Takie podmioty są kontrolowane częściej niż podmioty, gdzie nie stwierdza się naruszeń.

Obowiązuje w tym przypadku taki sam tryb postępowania jak opisany powyżej.

4. Zakład, który nie wykonał obowiązku zgłoszenia instalacji do eksploatacji, bądź nie złożył informacji lub postępuje niezgodnie ze zgłoszeniem, lub złożoną informacją.

Wobec podmiotów, dla funkcjonowania których nie jest wymagane posiadanie pozwolenia na korzystanie ze środowiska a jedynie zgłoszenie instalacji (stosownie do art. 152 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska) częstotliwość kontroli jest mniejsza, ale za nie wykonanie obowiązku zgłoszenia instalacji do eksploatacji, bądź nie złożenia informacji lub postępowanie niezgodnie ze zgłoszeniem, lub złożoną informacją nakładane są grzywny pieniężne.

Ad 6.

Zakładowe zarządzanie środowiskowe jest kryterium bardzo pomocnym przy ocenie zwiększenia, bądź zmniejszenia częstotliwości kontroli WIOŚ w danym zakładzie.

W przypadku gdy w zakładzie funkcjonuje system ISO 14 001 bądź EMAS zakład posiada procedury pozwalające na samokontrolę. W takich przypadkach częsta kontrola WIOŚ nie jest konieczna.

Zatrudnienie przez zakład własnych, sprawnych i wykwalifikowanych służb, zajmujących się ochroną środowiska również, w ocenie kontrolujących poprawia funkcjonowanie zakładu w aspekcie środowiskowym i nie wymaga przeprowadzania tak częstych kontroli jak w zakładach, które takich służb nie posiadają.

W ostatnich latach przeprowadzane są kontrole w oparciu o dokumenty tj. wyniki badań automonitoringowych. Jeśli dany zakład wykonuje, przez własne, bądź zleca wykonanie badań/pomiarów laboratorium akredytowanemu, przesyła do WIOŚ wyniki tych badań, wtedy można zmniejszyć częstotliwość kontroli wykonywanej w terenie, o ile wyniki tych badań/pomiarów potwierdzają dotrzymywanie warunków pozwoleń.

B . PODMIOTY KTÓRE BYŁY JUŻ KONTROLOWANE PRZEZ WIOŚ

Podmiot, który był już kontrolowany przez WIOŚ musi zwrócić uwagę na to czy po kontroli zostały wydane ZARZĄDZENIA POKONTROLNE ewentualnie inne DECYZJE ADMINISTRACYJNE.

Bezwzględnie należy przestrzegać terminów ich realizacji.

Za nie wykonanie zarządzeń pokontrolnych , bądź nie poinformowanie WIOŚ w ustalonym terminie o realizacji poszczególnych obowiązków grozi grzywna pieniężna oraz powtórna kontrola.

Niedotrzymanie terminu uzyskania pozwolenia na korzystanie ze środowiska skutkuje natomiast decyzją o wstrzymaniu użytkowania instalacji.

Jeśli kontrola WIOŚ nie wykazała żadnych uchybień, wtedy termin ponownej kontroli zależy od kryterium oceny jaka była przeprowadzona podczas pierwszej kontroli – patrz pkt.A.

C. PODMIOTY KONTROLOWANE NA PODSTAWIE WNIOSKÓW

Ok. 30% kontroli prowadzonych rocznie przez WIOŚ, to kontrole przeprowadzane na wniosek: obywateli, organów samorządowych, organów i instytucji rządowych, posłów, senatorów RP czy radnych do samorządów.

Kontrole na wniosek, są przeprowadzane, zgodnie z tokiem opisanym w pkt. A, jeśli podmiot jest kontrolowany po raz pierwszy lub też zgodnie z zasadami opisanymi w pkt. B jeśli jest to kontrola kolejna.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej nie nakłada na WIOŚ obowiązku informowania o zamiarze przeprowadzenia kontroli interwencyjnej, a zatem w przeciwieństwie do kontroli planowych nie przesyła się zawiadomienia o zamiarze podjęcia czynności kontrolnych.

Jeśli prowadząc działalność nie przestrzegasz przepisów o ochronie środowiska, jeśli sąsiedzi, zgłaszali ci, że prowadzona działalność powoduje uciążliwości, jeśli miałeś kontrole innych organów, które wykazały nieprawidłowości związane z przestrzeganiem przepisów ochrony środowiska, możesz się spodziewać kontroli WIOŚ.

D. PODMIOTY KTÓRE KONTROLOWANE SĄ NA WNIOSEK WŁASNY

Niektóre przepisy szczególne, ewentualnie wymagania związane z pozyskaniem funduszy ekologicznych, bądź unijnych, nakładają na zakład obowiązek uzyskania opinii WIOŚ.

Ponieważ ten rodzaj kontroli obejmuje bardzo często kontrolę WIOŚ we wszystkich aspektach środowiska, celowym jest wstępne telefoniczne, bądź pisemne uzgodnienie tego co będzie kontrolowane i jakie dokumenty należy do kontroli przygotować.

Często, w przypadku gdy wnioskodawca był już wcześniej kontrolowany przez WIOŚ, może okazać się, że opinia będzie wydana bez potrzeby przeprowadzania kontroli w terenie, jedynie w oparciu o posiadane przez WIOŚ, ewentualnie dostarczone przez wnioskodawcę dokumenty.

E. CO WIOŚ SPRAWDZA PODCZAS KONTROLI?

Oprócz wszystkich aspektów szeroko omówionych w pkt. A i B podczas kontroli kontrolujący będzie żądał następujących informacji i dokumentów:

1. Dokumentów dotyczących stanu formalno-prawnego w aspekcie prowadzenia działalności (szczególnie dotyczy to spółek cywilnych, działających w oparciu o umowy cywilno-prawne niedostępne w bazach Krajowego Rejestru Sądowego, czy bazy CEIDG).

2. Do wglądu: akty prawne potwierdzające prawo władania instalacją/zakładem (akt własności, umowy dzierżawy/użyczenia, akty notarialne kupna, wypisy z ksiąg wieczystych, itp.)
3. Dokumenty dotyczące stanu formalno-prawnego obiektów/instalacji w zakresie ustawy prawo budowlane (decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia na budowę, pozwolenia na użytkowanie, opinie innych organów jeśli były wymagane) i inne dokumenty takie jak: odbiory techniczne, świadectwa dopuszczenia przez organy dozoru – jeśli wymagane).
4. Opisy technologiczne instalacji, dokumentacje techniczno-ruchowe instalacji, informacje na temat parametrów technicznych i ruchowych urządzeń, inne dokumenty dotyczące aspektów środowiskowych takie jak: operaty, raporty oddziaływania.
5. Dane na temat: wielkości produkcji, zatrudnienia i jego struktury, zużycia energii, surowców i paliw.
6. Prowadzone ewidencje i sprawozdania: np. ewidencje wytwarzanych odpadów, karty przekazania odpadów, sprawozdania składane do marszałka nt. opłat za gospodarstwo korzystanie ze środowiska, wyniki pomiarów automonitoringowych, godziny pracy instalacji, dzienniki eksploatacji instalacji i urządzeń.
7. Wszelkie inne dokumenty, których zażąda kontrolujący, np. faktury zakupu surowców, produktów, paliw itp. oraz inne dokumenty wynikające z przepisów szczególnych oraz specyfiki prowadzonej działalności.

Informacje objęte tajemnicą handlową, patentową czy inną wynikającą z przepisów szczególnych mogą być, na żądanie kontrolowanego podmiotu zastrzeżone w protokole końcowym.

Każda kontrola WIOŚ jest zakończona pisemnym protokołem, do którego kontrolowany może wnieść pisemne uwagi i zastrzeżenia w terminie 7 dni od daty podpisania protokołu, bądź też odmówić podpisania protokołu, ale odmowa podpisania protokołu musi być również przedstawiona w formie uzasadnienia pisemnego.